

J.nr. 61-2371 ILS/mw

S V A R S K R I F T

Til

Østre Landsret.

I 18. afd.'s sag nr. B-0945-98: Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

giver jeg møde for indstævnte, på hvis vegne jeg nedlægger følgende

P Å S T A N D:

Stadfæstelse.

Til støtte for påstanden henvises til de for byretten fremførte anbringender samt det nedenfor anførte.

Til besvarelse af appellantens opfordring på side 3 i proceskrift I kan oplyses, at indstævnte er ganske enig i, at det ved afgørelsen kan lægges til grund, at appellanten har opereret på et marked uden direkte konkurrence fra tilsvarende eller substituerbare produkter.

Det er uforholdsmæssigt i nærværende sag at tage stilling til, om den anslåede udgift til sygedagpenge skal fradrages i kravsopgørelsen, allerede fordi appellantens eventuelle krav på tilbagebetaling af ambi for det første år af ambiperioden er mindre end opgørelsen af sparede arbejdsgiverafgifter for hele ambiperioden - selv efter fradrag af den anslåede udgift til sygedagpenge.

Det fastholdes imidlertid - som for byretten - at der fra appellants krav skal fradrages den fulde besparelse på arbejdsgiverafgifter, herunder også den anslåede besparelse til sygedagpenge. Det er udokumenteret og må have formodningen imod sig, at appellanten ikke fik refusion for udbetalt løn under sygdom til de ansatte. Sagsøger har derfor nydt godt af afgiftsomlægningen, hvormed arbejdsgiverens periode for egenbetaling af dagpenge blev nedsat fra 5 uger til 1 uge, jf. § 1 i lov nr. 872 af 23. december 1987 og dette skal der kompenseres for i kravsopgørelsen.

For så vidt angår den afgivne proceserklæring bekræftes det på ny, at der ikke ved en gennemgang af appellants fakturaer for perioden 1987 til 1991 kan konstateres nominelle prisstigninger vedrørende de af appellanten solgte produkter.

Imidlertid fastholdes det, at de af sagsøgte for byretten fremlagte kataloger ikke gør det muligt at udtale sig nærmere om prisudviklingen, idet varesortimentet har været særdeles omskifteligt.

Der er ikke i nærværende sag behov for forelæggelse for EF-Domstolen. Parternes uenighed om indholdet af EU-retten er ikke ensbetydende med, at retten er i tvivl herom. I såvel Den kaviti-

og Bose-sagerne som i Monsanto-Searle-sagen blev spørgsmålet om forelæggelse procederet. I ingen af tilfældene valgte Højesteret at forelægge spørgsmålet, selv om Højesteret ville have været forpligtet hertil i medfør af Romtraktatens artikel 77, stk. 3, såfremt Højesteret var i tvivl.

En forelæggelse i nærværende sag er derfor åbenbar overflødig.

M O M S R E G I S T R E R I N G:

Indstævnte er ikke momsregistreret.

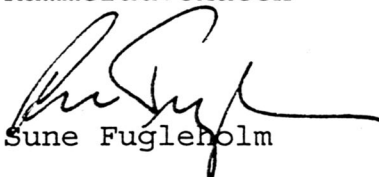
P R O C E S S U E L L E M E D D E L E L S E R

til sagsøgte kan stiles til Kammeradvokaten, Vimmelskaftet 47, 1161 København K., (j.nr. 61-2371 ILS/mw).

København, den 13. maj 1998

Kammeradvokaten

v/

Sune Fugleholm